

LISTY ZAHRADY

TERÉNNÍ TÝM PODRUHÉ MĚNÍ ADRESU

Od června začal MTT pracovat v bývalém centru KSP (stacionář). Nyní je s námi pod jednou střechou v Dětrichově, kde jsou sociálně-terapeutické dílny, sociálně-rehabilitační centrum, keramická dílna, tréninková prádelna, knihovna a tkalcovský stav. Je stěhování malá změna? Změny v našich životech ač je provází nejistota, strach, úzkost a neklid jsou potřebné pro náš psychický a duchovní vývoj a bez nich se dál nemůžeme rozvíjet. Proto se také říká, že změna je... Život je vlastně plný změn a když spěje ke svému konci, nevyhne se poslední, definitivní nevratné změně, kterou nelze již další změnou ovlivnit nebo změnit. Pro někoho konec, pro jiného další nový začátek, nebo změna? To je už otázka víry, protože nikdo neví co je na samotném konci. Každý z nás prochází určitým vývojem a očekává v životě změny k lepšímu. Minulost je ta tam a už se nikdy nevrátí... To je zdravý postoj. U člověka postiženého duševním onemocněním nebo i u starého či nemocného se závažnějším zdravotním problémem mohou však změny zapříčinit relaps, speciálně v případech náhlých změn na které nebyl připraven a nebo když je už nedokáže z nedostatku síly, vůle a schopností zpracovat, překonat a vyrovnat se s nimi. V tomto okamžiku potřebuje moře času na to, aby se dokázal vyznat v nové situaci a zvyknout novým podmínkám a možná také záchranný člun s lidmi, se kterými by sdílel svůj osud a kteří by mu trpělivě naslouchali a zajímali se o něj.

Hanuš Loucký

PODĚKOVÁNÍ

Děkuji všem pracovníkům Zahrady 2000 za pomoc a péči, kterou mi od února 2019 věnovali a stále věnují. Dětrichovské zázemí, celkové klima a způsob jednání s klienty mi pomohly posunout se zase o kus dál. Dokonce jsem dostala příležitost zapojit se do práce v prádelně. Poděkování patří samozřejmě i vedení a administrativním pracovníkům.

Nemohu opomenout také velkou podporu keramika Adama Tichého, který se o mě mimo jiné vzorně a s láskou staral v době rekonvalescence po operaci.

Všem s úctou velké DÍKY!
Veslava Guziurová

Můj nový život

Je tomu už rok, co jsem prvně vstoupila do bran ZAHRADY 2000. Od té doby se udála spousta zajímavých věcí. Pomalu jsem se vracela zpátky do života a ráda jsem se zúčastnila spousty aktivit, které Zahrada 2000 nabízí. Jednou z nich byl také seminář o novinářské práci. Zaujala mne především ta skutečnost, že jsem měla možnost se setkat se skutečným novinářem. Byla to pro mne opravdu velmi cenná zkušenost. Rozhodla jsem se ji využít a sama napsat článek. Jestli se mi v tomto odvětví bude dařit ukáže až čas. Zatím jsem se stala členkou tvůrčího týmu a pomalu se učím co všechno je v tomto oboru potřeba znát. Víím, že to bude asi delší cesta, ale žádný novinář se nenarodil přes noc.

Také bych chtěla napsat všem, kteří budou tento článek číst, že nikdy není pozdě začít znovu. Protože nikdy nevíte, jestli tam na vás nečeká něco, co dá vašemu životu smysl.

Štěpánka Broncová

Batikování

Na začátku července proběhla u nás v Zahradě velmi oblíbená akce určená nejen pro klienty, ale i pro širokou veřejnost. V rámci aktivity jsme barvili trička, mikiny, ale dokonce i ubrusy a přehozy. Na samotném batikování je kouzelné to, že nikdy dopředu nevíte, jak bude vypadat výsledek vaší práce.

Hana Kontriková

POD POKLIČKOU ANEB JAK TO VIDÍ... KAREL KLEZL

Naše redakce vám chce, milí čtenáři, přiblížit jednu málo známou stránku osobnosti dlouholetého klienta a zaměstnance Zahrady 2000 Karla Klezla. Karel velmi pěkně kreslí. Jeho kresby jsou hned pod krátkým rozhovorem, ve kterém jsme se Karla na jeho kreslení zeptali.

Redakce: Karle, co Tě ke kreslení vlastně přivedlo?

Karel: Všechny moje obrazy pocházejí z let 2002 a 2003 kdy jsem na tom byl jak psychicky tak sociálně velmi špatně. Byl jsem naprosto vyčerpaný a necítil jsem žádný smysl své existence. Začal jsem tedy svými kresbami zaznamenávat věci v našem bytě. Nikdy předtím jsem se výtvarnému umění jakkoliv nevěnoval.

Redakce: Pomohlo Ti tenkrát kreslení?

Karel: Určitě ano, byl to pro mě ventil všech špatných stavů, které jsem prožíval.

Redakce: Jak to bylo pak s Tvým kreslením dál?

Karel: Můj zdravotní stav se zlepšil a já už navíc nakreslil vlastně všechno, co mne v našem bytě zaujalo. Pak už jsem se ke kreslení nevrátil.

Za redakci se ptal *Ota Ševčík*

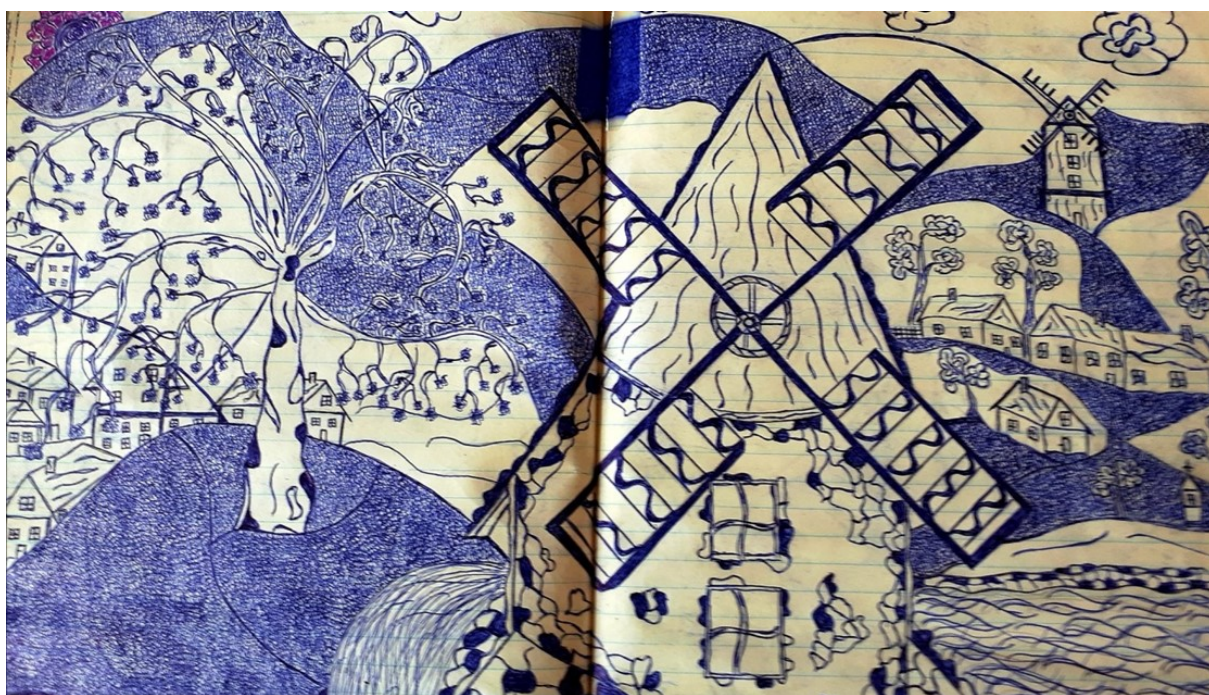

Foto: Hana Kontriková

JAKO KYVADLO

Ten svět
je někdy jak led
A to se v něm
vůbec nedá žít
Jindy
změní se v med
Když ji obejmeš
Právě teď chceš být
..

Je déšť
ty prokřehneš
Mávneš rukou: "Nešť."
Copak tě voda leká?
ten mrak
po němž pak
Slunce pokaždé
na svou šanci čeká

Otakar Ševčík

„Pracujeme proto,
abychom dali něco ze
sebe, abychom
zanechali nějakou
stopu nejen po své
aktivitě, ale po svém
vnitřním světě.“
/Jindřich Štreit/

Prolog

Bouře nastává,
bouře přestává, bouře pocitu nestálá, topíš se v bouři, hřmí, a po ní se rozední, slunce zalije vše svými
paprsky, po bouři nastává chvíle plnit své sny

Kdo zná sám sebe,
objevuje nebe i stíny, pocity viny, snění a někdy zapomnění, že jediné, co je jisté, že vše se mění.

Duše k duši chtěla,
ale před tím nevěděla, co už ví a snad vítr napoví, že dva světy se minuly, ale přesto ta druhá tu první
obdivuje a tvář k ní nastavuje, a co bude dál, to nikdo neví, i takový je někdy život ve dví

Jsme z generace ztracených,
jedna sever, druhá jih, jedna úspěšná, možná k ní patříš, potom ta druhá, málo ji zná, přesto jsme
bratři, jak lehké je patřit mezi ztracence? je těžké měnit směr. však co ty víš, jednou půjdeme lehce ces-
tou na sever

Bára Malíková